

Ollaan norskeja

Norjalaiset voittavat nykyisin kaikki urheilulajit Suomen kumparepresidentin vaaleista olympialaisten kumparelaskuun saakka.

Sen sijaan suomalaisten menestys näyttää parhaimmillaankin yltävän enintään pronssimitaliin. Presidentinvaaleissakin paras alkuperäissuomalainen oli vasta pronssilla norjalaisen Adolfsenin ja ruotsalaisen Rehnin jälkeen, ja hiihdossa mennään samaa tahtia, tosin ilman ruotsalaisia.

Meidän on siis aiheellista ottaa oppia näistä norskeista. Se käykin erinomaisesti katsomalla Lillehammerin olympiakisoja televisiosta, sillä siellähän kaikki näytetään aivan salailematta.

Ensinnäkin näyttää siltä, että norjalaiset ovat melkein järkiään ulkoilmaihmisiä. Pakkasta kuuluu olevan sielläkin parikymmentä astetta, mutta silti vuorenrinteet ovat sinisenään punaposkisia norjalaisia.

Saattaisipa hyvinkin olla, että myös suomalaiset alkaisivat menestyä ulkoilmalajeissa, jos pistäytyisivät välillä ulkona. Pienenä vihjeenä kerrottakoon, että siihen on erinomainen mahdollisuus kisälähetysten välissä näytettävillä mainoskatkoilla, jolloin voi käydä parvekkeella tai vaikka pihamaalla tupakalla. Posket alkavat punertaa ja nenä sinertää jo parin kessun aikana.

Toinen silmiinpistävä piirre on norjalaisten huikea fyysinen kunto. Sitäkään ei ole saavuteta pelkästään telkkarin ääressä löhöämällä, vaan välillä kannattaa nousta ylös ja tehdä muutaman punnerrus olohuoneen lattialla, tai ainakin venytellä erätuoilla ja hiihtokisojen väliaika-asemien välisinä loppoaikoina. Sellaisen rääkin jälkeen suomalainenkin pystyy katsomaan vaikka tunnin super-G:tä.

Kolmas juttu on tietysti ruokavalio. Norjalaisethan eivät syö oikeastaan muuta kuin turskaa, jota meikäläisillä pilkkivesillä on valitettavan vähän. Reippailuhenkinen suomalainen voi kuitenkin kaljanhakureissullaan ostaa lähikaupasta paketin norjalaisia kalapuikkoja särpimeksi. Loppujen puikot eivät niin hirveästi paina kaljakorin lisukkeena, ja niiden kanniskelu kohentaa kuntoa kummasti.

Maantieteessämme meidän on kenties kaikkein vaikeinta matkia norjalaisia, koska heillä on korkeita vuoria ja meillä pääasiassa tasankoja. Silti ei pidä täysin lannistua tälläkään alalla: melkein aidon tuntuiseen simultaanivuoristotunnelmaan pääsee lattanamaassakin, kun vaihtaa vaikka nelostiellä välillä pienempään vaihteeseen ja jyrää kakkosella muutaman kilometrin. Se tuntuu aivan siltä kuin nousisi jyrkkää mäkeä ylöspäin, ja kyllä siinäkin kunto nousee.

Kun näihin konsteihin lisätään vielä se, että radiossa aletaan soittaa silloin tällöin tiputanssia, Martti Ahtisaari kyörätään katsomaan kaikkia kisoja ja koululaisia kielletään maleksimasta baarissa urheilutuntien aikana, epäilemättä suomalainenkin talviurheilu saadaan ennen pitkää kohotetuksi norjalaiselle tasolle.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)